

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: KK-6Er/31/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8415200615
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Šteffel
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2023:8415200615.3

Uznesenie

Okresný súd Poprad v exekučnej veci oprávneného : PRIVATdebt, s.r.o., Železničná 4/A, Hlohovec, IČO: 453 22 571, práv. zast. Sidor a partneri, s.r.o., Železničná 4/A, Hlohovec, proti povinnému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, D. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, pre vymoženie 3654,01 eur s príslušenstvom a trov exekúcie

rozhodol:

I. Exekúcia sa **zastavuje**.

II. Oprávnený je **povinný** nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie v celkovej výške 225,60 eur, a to v lehote troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto uznesenia

III. Povinnému sa náhrada trov exekučného konania **nepriznáva**.

odôvodnenie:

1. Oprávnený podal dňa 26.1.2015 na Exekútorskom úrade návrh na vykonanie exekúcie proti povinným priznanej exekučným titulom - zmenkový platobný rozkaz č. k. 1Zm/781/2010 - 45, ktorý sa stal právoplatným dňa 27.10.2014 a vykonateľným dňa 27.10.2014

2. Súd vydal súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie dňa 17.2.2015.

3. Dňa 18.1.2016 bolo tunajšiemu súdu doručené podanie oprávneného zo dňa 14.1.2016. Oprávnený podaním doplnil svoj návrh na vykonanie exekúcie.

4. Podľa § 243f ods. 1 zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, v exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4 je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona.

5. Podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku v návrhu na vykonanie exekúcie na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou oprávnený opísať aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu (§ 17 zákona č. 191/1950 Sb. zmenkového a šekového v znení zákona č. 438/2015 Z. z.) s povinným. Skutočnosti podľa prvej vety je povinný opísať aj oprávnený, ktorý svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov. K návrhu na vykonanie exekúcie sa pripoja dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú.

6. Dňa 23. 12. 2015 nadobudla účinnosť novela zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len "Exekučný poriadok"), vykonaná zákonom č. 438/2015 Z. z.. Účelom tejto novely podľa všeobecnej časti dôvodovej správy je zvýšiť ochranu spotrebiteľa v súdnych konaniach pred všeobecnými súdmi Slovenskej republiky, zamedziť zneužívaniu právnych

inštitútov zmenky proti spotrebiteľom a zabezpečiť, aby nedochádzalo ďalej k vydávaniu rozhodnutí, ktoré potvrdzujú nároky veriteľov obsahujúce príslušenstvo vo výške dosahujúcej úžeru.

7. Podľa § 243f ods. 6 Exekučného poriadku ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie doplní v lehote podľa odseku 1, súd preskúma či je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m), a ak exekúciu nezastaví, rozhodne o pokračovaní exekúcie.

8. Podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017, rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na

1. neprijateľné zmluvné podmienky,
2. obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo
3. rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom.

9. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len "Občiansky zákonník") spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

10. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 53 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

13. Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

14. Podľa ustanovenia § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi

15. Z obsahu exekučného titulu možno vyvodiť záver, že navrhovateľovi (oprávnenému) bol priznaný nárok zo zmenky proti odporcovi (povinnému), ktorý je fyzickou osobou. V takomto prípade je v prejednávanej veci potrebné aplikovať ustanovenie § 39 ods. 4 Exekučného poriadku v spojení s ustanovením § 243f ods. 1 Exekučného poriadku. Aby bol naplnený účel ustanovenia § 39 ods. 4 Exekučného poriadku je potrebné, aby doplnenie návrhu oprávneného obsahovalo opísané skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným, pripojiť dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú (nepostačuje potom iba odkaz na vyžiadanie si iného spisu súdom, v ktorom sa majú listiny nachádzať), a to písomnú zmluvu o poskytnutí finančnej sumy veriteľovi, Všeobecné obchodné podmienky.

16. Z doplnenia návrhu na vykonanie exekúcie vyplýva, že právny vzťah medzi oprávneným a povinným vznikol uzatvorením Zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere. Vlastný právny vzťah týkajúci sa právneho nástupcu oprávneného a povinných vznikol na podklade spotrebiteľskej zmluvy. Spotrebiteľský charakter právneho vzťahu vyplýva z toho, že zmluva o úvere, ktorá bola zabezpečená zmenkou, bola uzavretá oprávneným v rámci predmetu podnikateľskej činnosti a povinnými, ktorí nekonali v rámci predmetu obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1Zm/781/2010 vyplýva, že zmenkový súd vychádzal pri rozhodovaní z návrhu na vydanie zmenkového platobného rozkazu a z

originálu predloženej zmenky. Zo spisu nevyplýva, že by zmenkový súd pred vydaním exekučného titulu skúmal právny dôvod vystavenia zmenky.

18. Dňa 4.8.2006 uzatvoril oprávnený ako veriteľ s povinnými ako dlžníkmi Zmluvu o medziúvere a stavebnom úvere. Závazkový vzťah medzi oprávneným ako veriteľom a povinnými ako dlžníkmi bol zabezpečený zmenkou č. XXXXXXXX X XX/XXXXXXXXX vystavenou dňa 10.8.2006 oboma povinnými. Súd posúdil zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania a dospel k záveru, že sa jedná o vzťah spotrebiteľský. V prejednávanej veci mal za nepochybné, že povinní boli v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľmi, pretože nebolo preukázané, že by pri uzavieraní zmluvy konali v rámci predmetu svojho povolania, ani zamestnania či inej podnikateľskej činnosti. Zo samotnej zmluvy vyplýva a z jej zmluvných dojednaní je zrejmé, že povinní nemohli individuálne ovplyvniť ich obsah, boli už vopred pripravené.

19. Zo vzájomnej súvislosti citovaných ustanovení Exekučného poriadku vyplýva, že zákonodarca stanovil oprávnenému povinnosť v prípade, ak sa vedie exekučné konanie proti fyzickej osobe na podklade rozhodnutia ktorým sa priznal nárok zo zmenky preukázať, že nejde o nárok ktorý vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou alebo v prípade, ak sa jedná o nárok zo zmenky, ktorý vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou preukázať, že v konaní v ktorom bolo vydané rozhodnutie ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie bolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom. Z § 243f ods. 4 Exekučného poriadku vyplýva, že dôvody na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m) sa prezumujú (predpokladajú), ak sa nepreukáže opak. Z podania oprávneného - Doplnenia návrhu na vykonanie exekúcie a z pripojených listinných dôkazov k tomuto podaniu nevyplýva, že by súd skúmal, či sa v danom prípade jedná o spotrebiteľský vzťah medzi oprávneným a povinnými ako ani skutočnosť, či súd prihliadal na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom. V čase vydania platobného rozkazu súd neskúmal právny dôvod uzavretia zmenky bez protestu, nakoľko záväzok zo zmenky bolo možné uplatniť v špeciálnom a zákonom samostatne upravenom type súdneho konania so špecifickým predmetom. Jedným z osobitných znakov uvedeného konania bol dôsledne uplatnený koncentračný princíp, ktorý sa prejavoval v tom, že určité procesné úkony bolo možné účinne urobiť len vo vymedzenom procesnom štádiu. Postačujúcou podmienkou pre jeho vydanie bolo podľa § 175 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku okrem návrhu predloženie prvopisu zmenky, o pravosti ktorej niet dôvodu pochybovať a prípadne ďalších listín potrebných na uplatnenie práva. Súd pred vydaním rozkazu skúmal výlučne, či uplatňované právo zo zmenky skutočne vyplýva, a či zmenka má minimum formálnych náležitostí vyžadovaných zákonom. Ak boli uvedené predpoklady splnené, súd platobný rozkaz bez ďalšieho skúmania skutkového stavu vydal. Vzhľadom k uvedenému je podľa argumentácie oprávneného logické, že sa súd nezaoberal spotrebiteľskou zmluvou uzatvorenou medzi oprávneným a povinnými, keďže zmenkový platobný rozkaz bol vydaný v čase, kedy takýto postup súdu žiadny právny predpis nenariaďoval, práve naopak, umožňoval vydanie riadneho a najmä rovnocenného exekučného titulu, bez potreby preukazovania kauzálnych predpokladov.

20. Účelom zákona č. 438/2015 Z. z., ktorým sa menil a dopĺňal zákon č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov, a ktorým sa menili a dopĺňali niektoré zákony, je zvýšiť ochranu spotrebiteľa v súdnych konaniach pred všeobecnými súdmi Slovenskej republiky. Právna úprava má zamedziť, aby ďalej dochádzalo k zneužitiu niektorých právnych inštitútov (napr. zmenky) proti spotrebiteľom a zabezpečiť, aby nedochádzalo ďalej k vydávaniu, či vymáhaniu rozsudkov, ktoré potvrdzujú nároky veriteľov dosahujúce príslušenstvo vo výške dosahujúcej úžeru. *Expresis verbis* sa tak zaviedla povinnosť súdu skúmať, či v rámci uplatneného nároku zo zmenky, táto nevznikla zo vzťahu so spotrebiteľom. Zaviedli sa tým nové povinnosti účastníka konania v súdnom konaní, ktorý uplatňuje nárok zo zmenky, a to najmä za účelom zistenia, či ide o nedovolenú alebo nezákonne vydanú zmenku. V exekučných konaniach, prebiehajúcich na podklade exekučného titulu vydanom v konaní, v ktorom nebola účastníkovi poskytnutá primeraná ochrana, je nevyhnutné vysporiadať sa s otázkou ochrany spotrebiteľa aj v týchto exekučných konaniach. Na tento účel je upravená možnosť súdu odmietnuť vydať poverenie (zamietnuť žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie), resp. v prebiehajúcich exekučných konaniach exekúciu zastaviť, čím sa vyslovila povinnosť súdu prihliadať na spotrebiteľské vzťahy, a to aj v konaniach v ktorých súdy takúto povinnosť opomenuli.

21. Pokiaľ ide o tu posudzovanú úverovú spotrebiteľskú zmluvu, súdu z jeho činnosti je známe, že veriteľ uzatvára opakovane takéto formulárové zmluvy (adhézne zmluvy o určitom rovnakom predmete plnenia štandardne a opakovane) s veľkým počtom zákazníkov a je obvyklé, že spotrebiteľ

obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Z pripojeného zmenkového spisu Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 1Zm/781/2010 vyplýva, že povinní boli i v tomto konaní označení ako fyzické osoby-nepodnikatelia. Z predloženej Zmluvy súd zistil, že predmetom zmluvy je poskytnutie medziúveru vo výške 100.000,--Sk (3.319,39 eur), pričom po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení, na základe ktorej bol medziúver poskytnutý a súčasne pri dodržaní všetkých zmluvných podmienok ako aj Všeobecných podmienok pre zmluvy o stavebnom sporení (ďalej len "Všeobecné podmienky") sa medziúver zmení na stavebný úver vo výške cca 60.000,-- Sk (1.991,63 eur) s tým, že presná výška bude rozdielom cieľovej sumy a nasporenej sumy pri pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení. Podkladom na vykonanie exekúcie je rozhodnutie - zmenkový platobný rozkaz Okresného súdu Bratislava V č. k. 1Zm 781/2010-45 zo dňa 3.9.2014, ktorý bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky. V predloženej Zmluve o medziúvere a stavebnom úvere je uvedené v čl. II., že za spracovanie medziúveru vyrubuje veriteľ dlžníkovi poplatok vo výške 3.500,-Sk, ak dlžník vydá veriteľovi biankozmenku vyrubuje sa mu poplatok 500,- Sk a za vedenie účtu medziúveru bude veriteľ vyrubovať poplatok pričom prvý poplatok za vedenie účtu úveru vo výške 360,--Sk je splatný s prvou splátkou úrokov z medziúveru. Čo sa týka poplatku za spracovanie medziúveru, ten súd (tak ako opakovane aj mnohé iné súdy) vyhodnotil ako neplatné zmluvné dojednanie, bol zjednaný v rozpore s požiadavkou dobrých mravov na ujmu spotrebiteľa, nakoľko poplatku chýba hospodárska ekvivalencia vo vzťahu veriteľ a dlžník. Veriteľ, resp. oprávnený nepreukázal a súdu nie je zrejmé a ani zo zmluvy nevyplýva, za aké konkrétne poskytnuté služby vlastne má dlžník poplatok platiť, nakoľko spracovanie medziúveru je zrejme ponukou veriteľa (predloženie podmienok, za akých je veriteľ ochotný poskytnúť úver spotrebiteľovi) a až jej akceptáciou ponuky dlžníkom vzniká zmluvný vzťah. Zmluvné dojednanie o predmetnom poplatku je v zmluve bez vymedzenia akýchkoľvek práv a povinností, nie je zrejماً jeho funkcia, je dojednaním neurčitým a nezrozumiteľným. Ide teda len o administratívnu činnosť veriteľa, ktorá logicky súvisí s jeho predmetom podnikania a charakterom uvedeného zmluvného záväzku. Poplatok tak slúži len veriteľovi na úhradu jeho administratívy a za uplatnenú protihodnotu nie je spotrebiteľovi poskytovaná žiadna služba, resp. benefit. Ešte výraznejšie dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, je potrebné vyhodnotiť uplatnenie poplatku za zmenku 500,-Sk (16,60 eur), ktorý je dojednaný v znení „Ak dlžník vydá veriteľovi biankozmenku vyrubuje sa mu poplatok 500,--Sk“, kde uplatnenie takéhoto poplatku je jednoznačne v rozpore s dobrými mravmi. Zo zmluvy vyplýva, že zmenka mala nesporne zabezpečovací charakter, mala byť vystavená dlžníkom ako nevyplnená (tzv. biankozmenka). Zmenku nevystavil veriteľ, ale dlžník, vystavením zmenky teda neposkytol dodávateľ spotrebiteľovi žiadnu službu, naopak, vystavením zmenky poskytol spotrebiteľ veriteľovi zabezpečenie jeho pohľadávky. Dojednanie poplatku za neexistujúcu službu súd vyhodnotil rovnako ako priečiace sa dobrým mravom a s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka za neplatné dojednanie. Pokiaľ ide o poplatok za vedenie účtu medziúveru, uzavretá zmluva má charakter predtlačenej formulára, ktorý bol pre dlžníka (povinných) vopred pripravený a veriteľ tento typ zmluvy používa pre širší počet svojich klientov bez toho, aby s každým individuálne dojednával jednotlivé podmienky zmluvy. Z uvedeného vyplýva, že poplatok za správu úveru nebol individuálne dojednaný, ale len jednostranne určený veriteľom. Pre spotrebiteľa je vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú poskytované a vykonávané vo vlastnom záujme dodávateľa. To platí aj pri poplatku za správu úveru - vedenie účtu. Súd má za to, že keď veriteľ poskytol dlžníkovi úver, bolo len v jeho kompetencii, ako sa rozhodne predmetný úver spravovať, no je neprípustné, aby náklady s takouto činnosťou znášal spotrebiteľ, keď navyše mu nie je poskytované žiadne protiplnenie. Na základe uvedeného súd považuje uvedené zmluvné podmienky za neprijateľné, pričom súčasne poukazuje napr. na rozsudok Okresného súdu Malacky sp. zn. 4C/41/2014 či rozsudok Okresného súdu Skalica sp. zn. 3C/471/2012, ktorý priamo vo výroku uvedeného rozsudku určil, že "zmluvná podmienka obsiahnutá v Zmluve o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere z 5.6.2006 uzavretá medzi dodávateľom Prvá stavebná sporiteľňa, a.s. a odporcom v 1. rade a odporcom v 2. rade ako ručiteľom v čl. II bode 7, podľa ktorej veriteľ je oprávnený uspokojiť z mesačnej splátky úrokov z mimoriadneho medziúveru prednostne sankčné úroky a poplatky, v čl. II. v časti mimoriadny medziúver, podľa ktorej za spracovanie medziúveru veriteľ vyrubuje dlžníkovi poplatok vo výške 3.500,-- Sk a poplatok za biankozmenku vo výške 500,--Sk a podľa ktorej za vedenie úverového účtu bude veriteľ vyrubovať dlžníkovi poplatok v zmysle platného Sadzobníka poplatkov, pričom prvý poplatok za vedenie úverového účtu vo výške 360,--Sk je splatný podľa platného Sadzobníka poplatkov s prvou splátkou úrokov, v čl. VII. bodoch 1, 2, podľa ktorej dávajú právo odstúpiť od zmluvy iba navrhovateľovi- dodávateľovi je zmluvnou podmienkou neprijateľnou." Z judikatúry súdov je taktiež známe, že neprijateľnou podmienkou zmluvy, ktorá znevýhodňuje dlžníka a je v rozpore s ust. § 48 ods.

2 Občianskeho zákonníka je čl. VII. bod 1 a 5 zmluvy, podľa ktorého odstúpením od zmluvy nezaniká ani právo veriteľa požadovať zmluvne dohodnuté úroky až do zaplatenia celej pohľadávky. Ustanovenie čl. VII zmluvy vychádzajúce z úpravy odstúpenia od zmluvy obsiahnutej v Obchodnom zákonníku, podľa ktorej má spotrebiteľ plniť zmluvné povinnosti aj napriek odstúpeniu od zmluvy, je upravené pre povinných nevýhodnejšie oproti úprave v § 48 v spojení s § 54 ods. 1 a § 457 Občianskeho zákonníka. Takáto zmluvná klauzula o odstúpení nie je ničím iným, ako poistením zachovania všetkých práv veriteľa vrátane úrokov a poplatkov len s ďalším zvýhodnením, a to o úroky aj za úverové obdobie, ktoré ešte nenastalo. Podľa ustanovení Občianskeho zákonníka (§ 48 v spojení s § 457) je následkom odstúpenia od zmluvy len vznik povinnosti účastníkov zmluvy navzájom si vrátiť to, čo podľa nej dostali. V danom prípade teda povinnosť žalovaných vrátiť poskytnuté finančné prostriedky žalobcovi. Podľa judikatúry, neprijateľnou, teda nevýhodnou podmienkou zmluvy pre spotrebiteľa, je aj ďalšie ustanovenie čl. VI. bod , podľa ktorého pri omeškaní veriteľ má právo účtovať si pri medziúvere 5 % úrok z omeškania nad dohodnutú úrokovú sadzbu zameškaných splátok.

22. Tieto neprijateľné podmienky zmluvy sú v zmysle § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka neplatné. Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplýva, že rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky. Exekučným titulom je zmenkový platobný rozkaz. Z pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava V exekučný súd zistil, že zmenkový súd vo veci samej rozhodol len na podklade tvrdení oprávneného v návrhu na vydanie zmenkového platobného rozkazu, a to výlučne na podklade originálu predloženej zmenky. Keďže zmenkový súd vôbec neskúmal spotrebiteľskú zmluvu (spotrebiteľská zmluva sa v zmenkovom spise vôbec nenachádzala) plnenie z ktorej bolo zabezpečené predloženou zmenkou, je nepochybné, že nebolo v základnom konaní prihladené na vyššie uvedené neprijateľné zmluvné podmienky, prípadne na obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky a na rozpor s dobrými mravmi alebo zákonom. V predmetnej exekučnej veci má teda exekučný súd za preukázané, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihladené na podmienky uvedené v § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku, preto súd exekúciu podľa § 57 ods. 1 písm. m) s poukazom na § 243f Exekučného poriadku zastavil.

23. Súd na podklade uvedeného dospel k záveru, že ani doplnením návrhu a ani pripojeným spisom zmenkového súdu nie je preukázané, že tu nie je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa ustanovenia § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku (s poukazom na § 243f ods. 4 platí prezumpcia dôvodov na zastavenie exekúcie podľa citovaného ustanovenia Exekučného poriadku). Keďže oprávnený nepreukázal, že tu nie je daný dôvod na zastavenie exekúcie, súd exekúciu podľa ustanovenia § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku zastavil s poukazom na ustanovenie § 243f ods. 4 a 6 Exekučného poriadku, t. j. súd uplatnil v tomto prípade dôkaz opaku.

24. Dôkazné bremeno preukázať neexistenciu dôvodov na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku má oprávnený. Z podania oprávneného - Doplnenia návrhu na vykonanie exekúcie a z pripojených listinných dôkazov k tomuto podaniu, ako aj zo spisu zmenkového súdu nevyplyva, že by sa súd zaoberal spotrebiteľským charakterom právneho vzťahu účastníkov konania, a že by prihliadal na okolnosti uvedené v § 57 ods. 1 písm. m) EP (v znení účinnom do 31.03.2017). Súd má preto za to, že oprávnený neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že nie sú dané dôvody na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku.

25. K poukazu oprávneného na právnu úpravu účinnú v čase uzavretia zmluvy a vystavenia, či uplatnenia zmenky súd uvádza, že musel aplikovať vyššie uvedenú úpravu zavedenú zákonom č. 438/2015 Z.z., čo ani sám oprávnený nepochybnil, pričom dôvody a účel tejto úpravy sú jasne uvedené a vysvetlené aj v dôvodovej správe k danému zákonu. Aj pre tento zákon platí prezumpcia ústavnosti dovtedy, kým ústavný súd túto domnienku vo svojom rozhodnutí nevyvráti, čo sa nestalo. Preto je bezpredmetný poukaz oprávneného na to, že pôvodná úprava neobsahovala dané zákazy a povinnosti. Dôvodom zavedenia úpravy zákonom č.438/2015 Z.z. bolo predsa práve zistenie zákonodarcu, že hoci nielen z vnútroštátnej úpravy (zákon o ochrane spotrebiteľa) ale aj z európskej legislatívy a rozhodnutí Súdneho dvora vyplýva povinnosť súdu vždy a ex offo prihliadať na ochranu spotrebiteľa, nedialo sa to, keď napriek príkazom vo verejnoprávnom predpise obsahujúcom kogentné ustanovenia (zák.250/2007 Z.z.) pri vydávaní zmenkových platobných rozkazov súdy často vychádzali len zo zmenkového zákona, preto došlo k zásahu zákonodarcu. Akceptácia argumentácie oprávneného by úplne poprela zmysel a účel úpravy zavedenej zákonom č.438/2015 Z.z. a robila by danú úpravu nepoužiteľnou.

26. Na podporu svojich záverov súd poukazuje napr. na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn.6CoE/221/2016 zo dňa 30.11.2016, pričom vo vzťahu k nárokom, ktoré boli vyvodzované z obdobnej zmluvy Prvej stavebnej sporiteľne, a.s. a zmenkového platobného rozkazu súd poukazuje na to, že záver o zastavení exekúcie založený na obdobných dôvodoch ako sú v tu posudzovanej veci obstál aj v dovolacom prieskume (vid' Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn.2 Oboer/3/2017 z 19.12.2017).

27. Podľa § 200 ods. 5 Exekučného poriadku, ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

28. Podľa § 203 ods. 1 Exekučného poriadku, ak dôjde k zastaveniu exekúcie zavinením oprávneného, súd mu môže uložiť nahradenie nevyhnutných trov exekúcie.

29. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.3.2017 ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku. Podľa § 9a ods. 4 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.3.2017 na účely tohto zákona sa pojmy strana a spor vykladajú ako účastník konania a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak.

30. Podľa § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

31. Podľa § 256 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

32. Podľa § 200 ods. 1 Exekučného poriadku trovami exekúcie sú odmena exekútora, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri vykonaní exekúcie (§ 196). Oprávnený a exekútor majú nárok na náhradu trov potrebných na účelné vymáhanie nároku. Povinný má nárok na náhradu trov, ktoré mu vznikli v súvislosti so vznesenými námietkami proti exekúcii, ak sa námietkam vyhovel (§ 50).

33. Vzhľadom na skutočnosť, že samotný oprávnený nesplnil predpoklady ustanovenia § 243f ods. 1 Exekučného poriadku, čím zavinil zastavenie exekúcie, oprávnený je povinný nahradiť nevyhnutné trovy exekúcie, a to trovy súdneho exekútora.

34. Súdny exekútor si uplatnil trovy exekúcie v celkovej výške 225,60 eur.

35. Podľa § 30 vyhlášky č. 68/2017 Z. z. ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, v exekučných konaniach začatých do 31. marca 2017 patrí exekútorovi odmena a náhrady podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

36. Podľa § 14 ods. 1 a ods. 2 vyhlášky č. 288/1995 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov v znení účinnom do 31.03.2017 (ďalej len "vyhláška") súd priznal súdnemu exekútorovi paušálnu odmenu vo výške 3,32 eura za jednotlivé úkony exekučnej činnosti, najmenej 33,19 eura.

37. Podľa § 22 ods. 1 vyhlášky patrí súdnemu exekútorovi popri odmene aj náhrada hotových výdavkov účelne vynaložených v súvislosti s vykonávaním exekučnej činnosti; táto zahŕňa najmä cestovné náhrady, poštovné a telekomunikačné výdavky, znalecké náhrady a poplatky.

38. Podľa § 196 EP za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrady určené podľa tohto zákona o daň z pridanej hodnoty.

39. Podľa § 16 ods. 2 vyhlášky, ak súdny exekútor pri exekúcii na peňažné plnenie vymôže časť pohľadávky pred jeho vylúčením z vykonávania exekúcie alebo pred jej zastavením, pri určovaní jeho odmeny sa postupuje podľa § 5 s tým, že základom na určenie tejto odmeny je výška vymožennej pohľadávky.

40. Podľa § 5 ods. 1 vyhlášky, odmena súdneho exekútora je 20 % zo základu na jej určenie, najmenej však 33,19 eura a najviac 33 193,92 eura.

41. V zmysle uvedeného súd priznal súdnemu exekútorovi trovy exekúcie pozostávajúce z nasledovných položiek:

- odmena	188 eur
- 20 % DPH	37,60 eur
Trovy exekúcie spolu	225,60 eur

42. Pri priznávaní celkovej výšky trov exekútora súd rešpektujúc predovšetkým zásady hospodárnosti, účelnosti a preukázanosti konštatuje, že vo výške 225,60 eur išlo o účelné vynaložené trovy exekučného konania, preto ich v uvedenej výške priznal.

43. Keďže oprávnený procesne zavinil zastavenie exekúcie, bol by povinný v súlade s § 256 CSP uhradiť trovy exekučného konania povinným, ale povinným žiadne trovy v konaní nevznikli, preto súd rozhodol o náhrade trov konania tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia (III. výrok).

44. O trovách účastníkov konania rozhodol súd analogicky podľa Civilného sporového poriadku tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti I. - III. výroku tohto uznesenia možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Prešove prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok, písomne, trojmo. (§ 357 CSP v spojení § 9a ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.3.2017)

Proti výroku II. tohto uznesenia odvolanie nie je prípustné. (§ 9a ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.3.2017 v spojení s § 355 ods. 2 CSP a contrario)

V odvolaní sa má uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho podáva, ktorej veci sa týka a čo sleduje, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh), musí byť podpísané a uvedená spisová značka konania. (§ 127 CSP a 363 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)